

Thijs ten Raa, universitair hoofddocent aan de Universiteit van Tilburg.

**Zijn termijncontracten
verantwoordelijk voor de
hoge wereldvoedselprijzen?**

Je moet wat geld wegzetten. Onroerend goed leek hiervoor altijd wel geschikt. De meeste producten kunnen steeds efficiënter gemaakt worden en daardoor de markt overvloeden, met alle prijsverlagingen van dien, maar grond blijft schaars en wordt duurder. Door dat gedonder met hypotheekhouders die hun verplichtingen niet nakomen is er evenwel de klad gekomen in deze markt. Waar dan wegzetten? Aandelen? Over een periode van ruim een decennium zijn alle conjuncturele dips genomen en is het rendement voldoende. Als je geduld hebt zijn aandelen inderdaad een veilige investering. Hedgefondsen, de VOC's van de eenentwintigste eeuw, hebben heel veel weg te zetten, maar geen geduld. Als de aandelen zakken, kun je beter elders wegzetten. Toch? Dus maar wegzetten in de goederenmarkten. Hedgefondsen handelen het liefst in goederen met termijnprijzen, dan zijn er mogelijkheden om termijnwinsten nu al te verzilveren. Denk aan grondstoffen. Rijst kan ook; vijf jaar geleden heeft India een termijnmarkt ingesteld. De wereldeconomie is onrustig, maar net als onroerend goed, zal voedsel nodig blijven. Speculanten houden rekening met misoogsten en de termijnprijs is hoog. Boeren wachten om er gebruik van te kunnen maken. Ook als de verwachting van een misoogst niet rationeel is, kan hij zichzelf waarmaken. Termijncontracten verhogen inderdaad de voedselprijzen.